

ДУХОВНИ РАЗМИСЛИ

чава смирение и колко нужно е то за земния ни живот.

Проповедта на планината на блаженствата започва така: "Блажени нищите по дух, защото е тяхно небесното царство" (Матей 5:3).

Попаднал в затвора, Йосиф приема смирено плана на Бога за живота му. Това прави впечатление не само на останалите затворници, но и на началниците. Скоро му е възложена грижата над останалите. Вярата в Бога издига авторитета му.

Когато приемаме споконно ситуацията, в които попадаме, даваме възможност на Христос да работи в наша полза. Каквото и да се случи, животът продължава. Смирението е особена сила, която ни помага да преодолеем проблемите си и да продължим.

ОТНОШЕНИЯ

Джери Братжан раз-

рателен труд за успеха на Петефриевия дом и в резултат - голямо благословение: "И откакто го постави настоятел на дома си и на всичко, което имаше, Господ благослови дома на египтянина заради Йосифа. Господното благословение беше върху всичко, що имаше в дома и по нивите" (Битие 39:5, 6).

Във всички случаи в живота си Йосиф беше в изрядни отношения с хората. Това му помогна да преодолее трудностите и неудачите. Когато дойде успехът, можа да продължи без сътресения и да се превърне в "Цафнат пенеах" - "Спасение на века".

ДЕЙСТВИЕ

Мнозина гледат погрешно на житейските проблеми. Един такъв погрешен възглед е "Това не е по силите ми!" Той се опровергава от хора, които успяват на направят "невъзможно-

силата ти, направи го!" (Еклизасиаст 9:10). Нейният съвет ме насърчи. Прогоних мрачните мисли, които постоянно се въртяха в главата ми, като започнах да чета. Прочетох стотици книги. Това обогати знанията ми и постепенно разшири кръгозора ми. През следващите години завърших Британската академия, публикувах две книги и десетки статии. Предприех първите стъпки към получаване на званието "магистър по хуманитарните науки" в областта на пасторското наставничество. В същото време продължавах да изучавам историята на Йосиф. Той моли Бога да поддържа и усилива вярата му. Тя го тласка напред. През всичките си години учи и действа. Никога и никакви обстоятелства не го сломяват.

Един от методите на Сатана е да внуши на хората бездействие - така ги превръща в безволеви пленници.

Но когато създаде човека, Бог нареди: "напълнете земята и обладайте"

и дъщерии попадат в деликатни ситуации, могат да използват този прекрасен ключ. Разбира се, боравенето с него изисква умение, което се придобива и усъвършенства с практикуване. Каква великолепна среща описва Мойсей: "Тогава Йосиф не можа вече да се стърпи пред всички ония, които стояха пред него, и извика: "Изведете всички от пред мен!" И не остана никой при Йосифа, когато той се откри на братята си. И изплака с глас, та египтяните чуха; чу още и Фараоновият дом. И Йосиф каза на братята си: "Аз съм Йосиф! Баща ми жив ли е още?" Но братята му не можаха да му отговорят, защото се смутиха от присъствието му. Тогава Йосиф рече на братята си: "Елате близо до мен, моля ви!" И те се приближиха. И рече: "Аз съм брат ви Йосиф, когато вие продадохте в Египет. Сега не скръбете, нито се окайвайте, че ме прода-

-те

Ключа

ЗА ВРАТАТА НА СВОБОДАТА

Тежката железна врата на затвора шумно се блъсна зад него. Това се случило в четвъртък, 15 септември 1977 г. Останал сам. Съвсем сам. Тишината го оглушила. Той бил затворник!

В главата му кънтели думите на съдията: "Джери Братжан, съдът те признава за виновен и те осъжда на 99 години затвор!"

Била станала ужасна грешка. Той бил невинен. "Господи, защо?" - питал се.

Преди много години Йов задава същия въпрос: "Защо не умрях при раждането и не издъгнах, щом излязох из утробата?" (Йов 3:11)

В затворническата килия Джери Братжан открил отговора в Библията. Намерил пет ключа, които могат да отворят вратата на онази свобода, която донесе облекчение и обновление.

ВЯРА

Лесно е да си вярваш, когато животът тече безпроблемно. Да вярваш, когато си окръжен от любящо семейство, верни приятели, когато имаш добър успех.

Но идват моменти, в които злото се изсипва върху нас като порой. Притежанията се разпиляват, превръщат се в прах. Отчаянието ни стяга в железна прегръдка.

Опирайки се на Евреи 11:1, разбираме, че "вярата е даване твърда увереност за ония неща, за които се надяваме - убеждения за неща, които не се виждат". Клерънс Джордан казва: "Вярата ни дава сили да се надяваме. Чрез нея очакваме невидими реалности. И, възприемайки своя живот по този начин, идваме до съзнанието, че историята е изтъкана по Божия замисъл."

Нежният, горещо обичан от баща си Йосиф, изпада в тежка беда, но решава да остане верен на принципите, в духа на които е възпитан. Затворническата килия го поглъща.

"Реших; след Тебе ще вървя, Надежда моя, Води ме към спасителния фар. Ще следвам с вяра всяка дума, О мой Спасителю и мой божествен Дар!"

В мрака на подземие то той не вижда никаква надежда. Беда е страшна. Нищо друго не може да го укрепи освен дълбоката вяра в Бога. Тя му помага да се освободи от гнета на страданията и подхранва увереността, че бъдещето му се намира в могъщи ръце.

Вярата е божествен лъч, осветляващ събитията в живота, благодарение на който виждаме разумен смисъл при всички обстоятелства - вярата в Исус Христос. Римляни 10:17 ни казва: "И тъй, вярването е от слушане, а слушането - от Христовото Слово." Чудесно преживяване е всеки ден да прием от този извор. Трудностите и проблемите са постоянен спътник в живота ни. Много често идват несправедливо, неочаквано и нежелано. Вместо да се окайваме, нека протегнем ръка към ключа на вярата в Исус, който ще отвори вратата на свободата.

СМИРЕНИЕ

Всеки се вълнува от въпросите: "Кой причинява страданията?", "Каква е ролята на Бога, когато те дойдат?", "Къде е безкрайната Му милост?". На фона на тези мисли можем да разберем желанието на Исус да обясни какво оз-

казва: "Веднъж един от затворническите надзиратели, способен на особена нищозост и садизъм, грабна грубо от ръката ми телефонна слушалка и я тръсна със сила върху вилката на апарата. След това се обърна към мен и започна да ме ругае с такива тежки и обидни думи, че кръвта нахлу в главата ми. С цялото си поведение ме провокираше да му отговоря по "подходящ" начин. Вените ми пулсираха, а юмруците ми се свиваха конвулсивно. Изведнъж осъзнах, че в затвора могат да ми отнемат свободата, да ми отнемат материалните притежания, всичко, освен едно - свободата на избора! Осъзнах, че мога да избира как да отговоря на този човек. Какво да бъде моето отношение към него в този напрегнат момент. Когато проумях това, гневът ми премина. Аз имам право да избирам отношението си към другите!"

Йосиф не разпилява скъпоценните си духовни и душевни сили при всяка обида или огорчение. Вместо това внимава в отношенията си с хората. Братята му го продават като роб в Египет. Младият човек решава да положи упованието си в ръцете на Бога, доверява Му се напълно в очакване на следващите събития. Следва време на ста-

те я, и владейте" (Битие 1:28). След грехопадението отново последва нареждане: "С пот на лицето си ще ядеш хляб..." (Битие 3:19). Освен това Господ узакони труда със специална заповед: "Шест дни да работиш и да вършиш всичките си дела" (Изход 20:9).

От най-ранна възраст трябва да се овладяват знания и умения за действия и труд. Да се използва натрупаният опит и житейската мъдрост. Когато един ден Творецът възстанови земята и живота на нея според първоначалния Си замисъл, ще възстанови и трудовата дейност на човека.

ЛЮБОВ

Любовта включва в себе си безкористно служене. Това е обратно на общоприетото правило да се разрешават проблемите със сила, омраза и ненавист. Когато Божиите сино-

гохте тук, понеже Бог ме изпрати пред вас, за да опази живот." (Битие 45:1-5)

Когато се научим да обичаме "ближния си като себе си", ще разполагаме с най-сигурния метод да уредим проблемите помежду си. Целта на християнството е да покаже на света този начин на живот. На земята Христос ясно изразяваше любовта Си към хората. Всяка Негова дума, всяко действие бе пропито от тази Божествена любов, върховен израз на която бе Голгота. От височината на кръста Той извика със сърцето Си: "Отче, прости им!" Исус е щастлив, когато вижда Своите деца да живеят в атмосферата на такава любов.

Имайки на разположение тези пет ключа, можем да сме блажени: "Блажен онзи човек, който издържа изпитания, защото, като бъде одобрен, ще приеме за венец живота, който Господ е обещал на ония, които Го любят." (Яков 1:12)

Павел Петров Кънев е роден на 10 февруари 1951 г. в гр. Габрово в семейство на адвентисти. Вярата си получава не по наследство, а чрез личната си връзка с Бога. През 1973 г. се кръщава в Църквата на адвентистите от седмия ден. Същата година свързва живота си с Гинка Желязкова, родена през 1952 г. в гр. Сливен. През септември 1981 г. двамата приемат предложението да станат проповедническо семейство. Осем години по-късно той е ръкоположен за пастор, като му е поверена грижата за Сливен, Бургас и Поморие. Ра-

ботил е и в областите Монтана, Хасково, Бургас, а в момента е разпределен във Велико Търново.

„Благодарни сме на Бога - споделят Павел и Гинка Къневи, - че осмисли живота ни и го направи щастлив и пълноценен. Благодарим Му за всички подарени опитности, както и за много

деца в Господ!"

Поради неговата изключителна топлина, сърдечност и себеотдайна тоба е един от най-обичаните проповедници в България, когато мнозина млади хора възприемат като свой истински баща.